

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Clero Et Popvlo Viterbiensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

Episcopis, Abbatibus & aliis tam Clericis
quàm laicis per Dalmatiam constitutis.

ARCHIEPISCOPIS, EPISCOPIS,
& universis tam Clericis quàm laicis
per Rutheniam constitutis.

Epist. 118.
Vt Legatum
apostolicæ fe-
dis honorificè
pentaclent.

Licet hætenus elongati fueritis ab
uberibus matris vestræ, tanquam
filij alieni, nos tamen, qui sumus in officio
pastorali à Deo, licet immeriti, consti-
tuti ad dandam scientiam plebi suæ, non
possumus affectus paternos exuere, quin
vos sanis exhortationibus & doctrinis stu-
deamus tanquam membra vestro capiti
conformare, ut Efram convertatur ad
Iudam, & ad Ierusalem Samaria reverta-
tur. Utinam intelligere velitis sapere ac
novissima providere, ut à mentibus ve-
stris omni depulsâ caligine, ad viam ab
invio redeatis, qui dudum post greges so-
dalium evagando, vos ejus pertinaciter
magisterio subduxistis quem Salvator no-
ster universalis Ecclesiæ caput constituit
magistrum, inquit ad eundem: *Tu vo-
caberis Cephas. Et: Tu es Petrus, & super hanc
petram edificabo Ecclesiam meam. Et tibi da-
bo claves regni cælorum. Quodcumque liga-
veris super terram, erit ligatum & in cælis;
& quodcumque solveris super terram, erit so-
lutum & in cælis.* Cui cum Dominus oves
suas pascendas tertio repetito vocabulo
commisisset, manifestè dedit intelligi
eum à grege dominico alienum qui etiam
in suis successoribus ipsum contempserit
habere pastorem. Non enim inter has
oves & illas distinxit, sed simpliciter in-
quit: *Pasce oves meas.* ut omnes omnino
intelligantur ei esse commissæ. Cum igitur
una sit & indivisa Domini tunica, nec
unquam passa sit divortium sponsa Chri-
sti, juxta quod sponsus in Canticis atte-
statur, *Vna est, inquit, columba mea,
una est matri suæ electa genitrici suæ, vide-
runt eam filia Sion, & beatissimam prædica-
verunt Regina, & concubina laudaverunt
eam,* necesse est ut quicumque ab hujus-
modi unitate recesserint, aquis submersi
diluvij, partem cum angelo apostata for-
tiantur. Ut autem ipsius illibata unitas
servaretur, unum eidem Dominus, sicut
præmissimus, beatum Petrum videlicet,
caput constituit & magistrum; ut quasi
Noë arcam, extra quam animalia dereli-
cta in diluvio submerguntur, salvatis ce-
teris infra ipsam contentis, in uno cubito
consummaret, pro cuius fide, ne in sua
passione deficeret, specialiter exoravit, ei-
dem præcipiens ut fratres suos conversus

aliquando confirmaret. Cum ergo in-
numeris ferè testimoniis scripturarum, quas
vos nec convenit nec expedit ignorare,
unitas Ecclesiæ comprobetur, non est mi-
rum, cum simus, licet immeriti, succes-
sores illius cui jussit Dominus pascere
oves suas, si errabundas oves nitimur ad
caulas reducere; ut sicut est unus pastor,
sic fiat unum ovile; si totis viribus labo-
ramus ne quodammodo difforme fiat cor-
pus Ecclesiæ, si partem aliquam ab eo
contingeret separari. Ut autem ad præ-
sens de reliquis taceamus, cum Græco-
rum Imperium & Ecclesia penè tota ad
devotionem apostolicæ sedis redierit, &
ejus humiliter mandata suscipiat & obedi-
at jussioni, nonne absonum esse vide-
tur ut pars toti suo non congruat, & sin-
gularitas à suo discrepet universo? Præ-
terea, quis scit an propter suam rebelli-
onem & inobedientiam dati fuerint in di-
reptionem & prædam, ut saltem daret eis
vexatio intellectum, & quem in prosperis
non cognoverant, recognoscerent in
adversis. Quia igitur, karissimi fratres &
filij, si dignè volumus impostum nobis
pastorale officium adimplere, quantum
fragilitas humana permittit, vos ad ea
debemus inducere per quæ dispendium
temporalium & æternorum possitis peri-
culum evitare, dilectum filium nostrum
G. Tituli sancti Vitalis Presbyterum Car-
dinalem, virum genere nobilem, litte-
rarum scientia præditum, morum hone-
state præclarum, discretum & providum,
& suis exigentibus meritis nobis & fratri-
bus nostris carum admodum & accep-
tum, ad partes vestras duximus destinan-
dum, ut filiam reducat ad matrem &
membrum ad caput, concessâ sibi plena-
ria potestate ut evellat & destruat, ædifi-
cet & plantet quæ in partibus vestris evel-
lenda & destruenda, ædificanda cogno-
verit & plantanda. Monemus proinde
&c. ut *suprà usque* obtinemus, quoniam
dirigente Domino gressus ejus, inter vos
ea curabit statuere per quæ Deo, nobis
quoque, ac vobis pariter meritò poterit
complacere. Datum ut in alia.

CLERO ET POPULO VITERBIENSI.

EX privilegio felicitatis memoriæ C. Pa-
pæ prædecessoris nostri cognovimus
evidenter quòd ipse fidem & devotionem
vestram attendens, de communi fratrum
suorum consilio Viterbiense oppidum ho-
norabili civitatis nomine insignivit, &
pontificalis cathedræ dignitate donavit,

Epist. 119.
Vt Viterbiensis
Ecclesia sit de-
inceps cathedra-
lis.
Vide 10. 1. Ital.
sacr. parte 2.
pag. 306.

auctoritate statuum apostolica ut Viterbiensis Ecclesia cum Tuscanensi, Centumcellensi, atque Blendanensi, pontificalem obtineret deinceps dignitatem. Nos autem, qui fidem & devotionem vestram ipsa praesentia corporali certius sumus experti, beneficium principale plenius interpretari volentes, illam Viterbiensi sedi erga Centumcellensem & Blendanensem diocesim honorificentiam confirmamus quam circa ipsas Tuscanensis sedes dinoscitur hactenus habuisse, cui Viterbiensis Ecclesia specialiter est unita. Statu tamen illarum sedium, Centumcellensis videlicet & Blendanensis, in suo jure manente. Nulli ergo &c. hanc paginam nostrae interpretationis & confirmationis &c. Si quis autem &c. Datum Viterbij IV. Idus Octobris, anno decimo.

CAPITULO VITERBIENSIS.

EX litteris venerabilis fratris nostri Archiepiscopi & dilectorum filiorum Decani Arelatensis & Vestararij Nemausensis accepimus quod cum olim causam quae inter dilectum filium magistrum Petrum Marcum scriptorem nostrum & vos super Ecclesia sancti Iohannis de Balneolis vertebatur, ipsis duxerimus committendam, iidem partes ad suam praesentiam citaverunt, & auditis utriusque partis allegationibus & plenius intellectis, testes receperunt productos, & quia ipsi causa finem imponere noluerunt, eandem ad nos remiserunt sufficienter instructam, attestaciones receptas suo sigillo signatas nobis fideliter transmittentes. Nos igitur auditis utriusque partis rationibus, & praedictis attestacionibus diligenter inspectis, vos ab impetitione ipsius magistri Petri super dicta Ecclesia praesentium auctoritate duximus absolvendos, ipsi super eadem silentium imponentes. Datum Corneti VIII. Kal. Novembris, anno decimo.

UNIVERSIS COMITIBVS ET Baronibus per regnum Sicilia constitutis.

SI nec divinam nec regiam metueritis offensam, si nec noxam infidelitatis nec notam infamiae timeretis, deberetis saltem aut rerum dispendium aut corporum periculum formidare; ut hoc pavore perculli karissimo in Christo filio nostro Friderico illustri Regi Sicilia in supremo necessitatis articulo constituto debitum curaretis & necessarium auxilium impertiri. Certè cum eum alienorum violentia

derinebat, qualiscumque vos probabilitas excusabat. Sed cum ipsum suorum custodiat diligentia, quos ei pia genitrix deputavit, nulla vos potest ratio excusare ne opportunum sibi debeatis obsequium exhibere. Ut quid non improvidi praevideris quod si vel per inimicorum incursum vel insidias proditorum aut perdiderit vitam aut regnum amiserit, novissima vestra sient pejora prioribus, cum illi procul dubio regnum sint invasuri qui nec perennis parcent nec rebus, simul in unum omnibus confiscatis; sicut jam estis experti, utinam non obliti. Sera quidem erit & inutilis poenitentia cum calamitas irruerit improvisa. Vnde cum adhuc tempus habetis, provideatis vobis ab ira ventura. Ipse quidem Rex vester per nuntios & apices suos miserabilem nobis querimoniam deposuit, intimando quod licet Comitibus, Baronibus, & civibus regni sui saepe dederit in praecipis ut sibi necessitates multiplices patienti succurrere festinarent, ipsi, more aspidis surdae obturantis penitus aures suas ut vocem non exaudiat incantantis, in nullo sibi dignati sunt subvenire, singulis quae sua sunt procurantibus, & nullum ad ipsum habentibus ex fidelitate vel pietate respectum. Vnde cum spiritualis & materialis gladius mutuo se debeant adjuvare, juxta quod legitur *Ecce gladij duo hic*, idem Rex nobis humiliter supplicavit ut eos qui terrenam non metuunt potestatem per censuram ecclesiasticam cogere ad exhibendum sibi subsidium opportunum. Nos igitur & petitionem & conquestionem ipsius justissimam cognoscentes, devotionem vestram monemus & exhortamur in Domino, per apostolica scripta praecipiendo mandantes quatenus eidem Regi, etsi non quantum deberis, quantum tamen potestis, festinatum curetis subsidium exhibere in victualibus, armis, navibus, & personis, aliisque sibi multipliciter necessariis, ut vestro & aliorum fidelium suorum suffultus auxilio, imminentibus cladibus finem imponat, & regnum suum in tranquilla prosperitate gubernet. Alioquin, cum & commonitionem & comminationem duxerimus praemittendam, in rebelles & contumaces officij nostri debitum exequemur, gravius forsitan quam extiment super eos oppressionis pondus & percussione gladium inducentes, cum acutus morbus acuta indigeat medicina. Eos autem qui obedire nobis & Regi subvenire curaverint gra-

Epist. 140.
Ecclesia de
Balneolis ab
Iohanni Petro
Mato.

Epist. 141.
Vt Regi Sici-
liae sine adju-
vamento.